

Medi ambient

Avaluen la capacitat dels aiguamolls catalans per emmagatzemar carboni

La recerca servirà de base per elaborar el pla d'acció del carboni blau, BlauCat, de lluita contra el canvi climàtic

M. MILLAN
AMPOSTA

Les zones humides i altres sistemes costaners són reserves naturals de carboni, capaces de capturar-lo i emmagatzemar-lo de forma eficient i per tant, poden tenir un paper clau en l'adaptació del litoral al canvi climàtic.

La Generalitat ha anunciat la posada en marxa d'un projecte, liderat pel Centre en Resiliència Climàtica d'Eurecat amb seu al Delta, per calcular l'estoc de carboni emmagatzemat i la capacitat d'embornal dels sistemes costaners i zones humides de Catalunya. «Aiguamolls, llacunes, badies i alguers poden ser uns aliats magnífics en l'adaptació del litoral al canvi climàtic i en el segrest de carboni» remarca des d'Amposta el secretari de Transició Ecològica del Govern català, Jordi Sargatal.

El projecte servirà de base per elaborar el pla d'acció del carboni blau, BlauCat, que reforçarà la lluita contra el canvi climàtic promovent la conservació i restauració d'aquests ecosistemes. Tenint en compte que els ecosistemes litorals (aiguamolls, llacunes, badies i alguers) emmagatzemen part del diòxid de carboni (CO₂) de l'atmosfera, conegut com a carboni blau, de forma similar al que re-

Una zona d'aiguamolls al delta de l'Ebre, amb una gran biodiversitat. FOTO: JOAN REVILLAS

tenen plantes i sòls terrestres, es realitzarà una avaluació detallada de l'estat actual dels sistemes litorals catalans, amb anàlitzes i mostrejos i utilitzant eines digitals i models estadístics amb tècniques d'intel·ligència artificial.

El projecte, de tres anys de durada, està liderant el Centre en Resiliència Climàtica (CRC) d'Eurecat i es finança amb 1,1 milions d'euros provinents del Fons Climàtic, alimentat amb la meitat dels ingressos obtinguts amb l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles de tracció mecànica i el 20% de la recaptació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Eurecat coordina el pro-

jecte i hi col·laboren el Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB-CSIC) i el Centre de Recerca Ecològica i d'Aplicacions Forestals (CREAF).

Els aiguamolls catalans ocupen una superfície aproximada de 20.000 hectàrees, principalment als deltes de l'Ebre i del Llobregat i als Aiguamolls de l'Em-

pordà. Tot i això, les dades actuals sobre el contingut de carboni orgànic són limitades i variables.

Segons detallen des del Departament de Territori, estudis recents indiquen valors amb una mitjana estimada del 14 per cent als primers 20 centímetres de sòl al delta de l'Ebre, que representa uns 20 quilos de carboni per metre quadrat. Aquesta xifra podria augmentar significativament si es consideren profunditats superiors.

Les taxes de captura anual també són destacables, entre els 32 i els 435 grams de carboni per metre quadrat i any, amb una mitjana similar a la dels aiguamolls a nivell mundial.

Pel que fa als ecosistemes marins, les praderies de fanerògames, els alguers, cobreixen prop de 9.700 hectàrees del litoral català. Amb una capacitat d'acumulació de carboni d'entre 30 i 37 kg/m², poden arribar a emmagatzemar entre 2,9 i 3,6 milions de tones de carboni orgànic.

Sargatal va donar els detalls d'aquest nou projecte ambiental en el transcurs del segon workshop del CRC 'La Resiliència Climàtica a Catalunya: punts de retorn, oportunitats, bones pràctiques', celebrat a l'Auditori d'Amposta.